

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

อาชญากรรมเป็นปัญหาสำคัญของสังคมอยู่ทุกยุคทุกสมัย จำนวนคดีและระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นเครื่องบ่งชี้ระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและประกอบกิจกรรมของประชาชนเป็นอย่างมาก ปัญหาอาชญากรรมถือได้ว่าเป็นโรคร้ายอย่างหนึ่งของสังคมที่ทำให้ลายความสงบสุขของสมาชิกในสังคม แต่อย่างไรก็ตามอาชญากรรมก็นับปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในทุก ๆ สังคม หากแต่เป็นปรากฏการณ์ที่สมาชิกในสังคมไม่พึงปรารถนาให้เกิดขึ้น

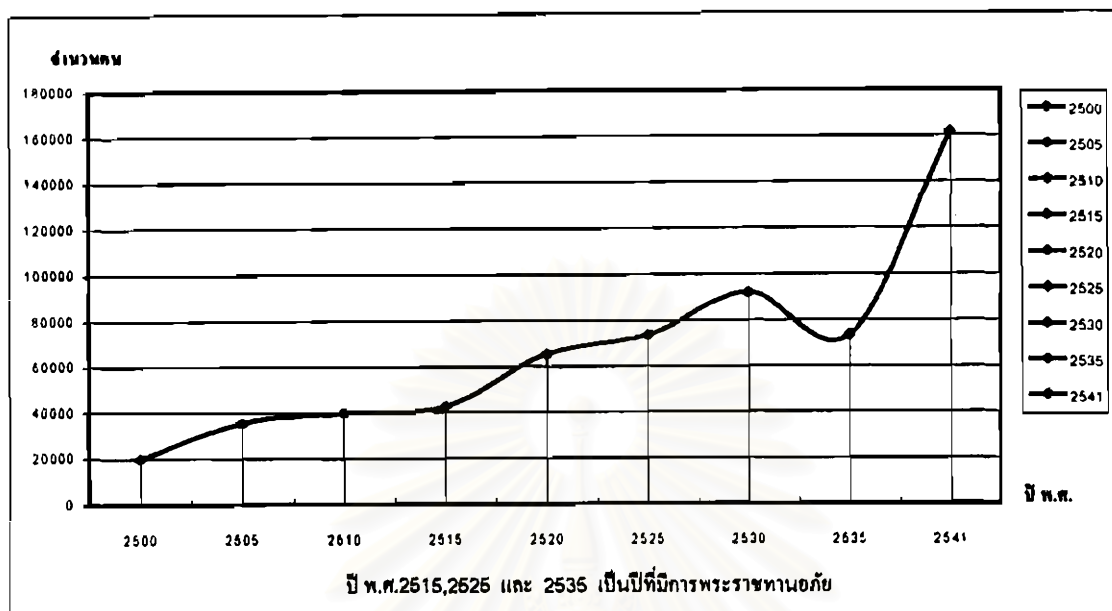
จากผลการศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาอาชญากรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในปี พ.ศ.2540 พบว่าปัญหาอาชญากรรมยังคงเป็นปัญหาที่ร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อสังคมตลอดจนมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ อันได้แก่ คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา คดีปล้นทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ คดีลักพาเรียกค่าไถ่และคดีวางเพลิง ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะการประกอบอาชญากรรมของ คนร้าย มีความรุนแรง อุกอาจทำหาย ตลอดจนอาวุธร้ายแรงทุกประเภทยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ถูกนำมาใช้ในการประกอบอาชญากรรมด้วยเสมอ ทำให้ประชาชนผู้เคราะห์ร้ายเป็นจำนวนมากต้องได้รับบาดเจ็บ บางรายต้องสูญเสียชีวิต อันเป็นผลให้ประชาชนทั่วไปขาดความมั่นใจในความปลอดภัยของตนเอง ตลอดจนเกิดความวิตกกังวลต่อการดำรงชีวิตประจำวันตามปกติ ซึ่งสถิติการรับแจ้งคดีในประเภทต่าง ๆ ในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรวบรวมไว้ในปี พ.ศ.2540 ปรากฏแนวโน้มการรับแจ้งในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นกว่าปีก่อน ๆ และจากการคาดการณ์สถานการณ์ความรุนแรงหรือแนวโน้มของการเกิดคดีในอนาคตของกลุ่มคดีประเภทนี้ โดยพิจารณาจากสถิติในช่วงปี

2536 ที่ผ่านมามีการคาดการณ์ว่าในอนาคตหลังจากที่ได้มีการพัฒนาประเทศในเชิงอุตสาหกรรมอย่างเต็มที่ โดยมีการกระจายความเจริญไปยังต่างจังหวัดแล้ว จะทำให้สถิติของการเกิดคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์เพิ่มมากขึ้น อาทิเช่น คดีชิงทรัพย์ และคดีปล้นทรัพย์ ส่วนคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา เป็นความรุนแรงอันดับสองรองลงมาในทุกเขตพื้นที่ (กรมตำรวจ, สำนักงานแผนงานและงบประมาณ, 2538: 19)

ในช่วงต้นปี พ.ศ.2541 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยตกอยู่ในสภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการว่างงานซึ่งสภาพที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติได้ระบุว่า ประเทศไทยมีคนว่างงานเพิ่มขึ้นถึง 1.13 ล้านคนก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสังคมอย่างรุนแรง ปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญนั้นมีสถิติการรับแจ้งความทั้งสิ้นถึง 6,972 คดี เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา 680 คดี หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 10.81 (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, สำนักงานแผนงานและงบประมาณ, 2541: 1) แม้ว่าทางภาครัฐได้ออกมาตรการในแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหลายมาตรการแล้วก็ตาม แต่ปริมาณของการก่ออาชญากรรมกลับเพิ่มจำนวนและรูปแบบในการกระทำผิดขึ้น จนกลายเป็นปัญหาร้ายแรงที่คุกคามความสงบสุขของประชาชน ทั้งยังทำให้ประเทศชาติต้องเสียงบประมาณจำนวนมากมายมหาศาลในการจัดสรรกำลังเจ้าหน้าที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อนำมาบริหารงานในการแก้ไขป้องกันปราบปรามอาชญากรรมและสิ่งสำคัญที่สุดคือ เราต้องสูญเสียทรัพยากรมนุษย์ซึ่งควรจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติส่วนหนึ่งไปอีก เนื่องจากเป็นตัวการของปัญหาอาชญากรรมเสียเอง ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสถิติแนวโน้มจำนวนผู้ต้องขังในรอบ 40 ปี ที่ผ่านมามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างน่าสนใจปรากฏในภาพที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 1 แสดงสถิติแนวโน้มจำนวนผู้ต้องขังในรอบ 40 ปี

ที่มา : ฝ่ายสถิติและข้อมูลราชทัณฑ์ กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์

จากภาพที่ 1 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขัง ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2535 ถึงปี พ.ศ. 2541 จำนวนผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงมากสังเกตได้จากความชันของเส้นกราฟในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับช่วงเวลาในประเทศไทยกำลังตกอยู่ในสภาวะเศรษฐกิจถดถอยดังที่กล่าวข้างต้นโดยเฉลี่ยแล้วอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังในประเทศไทยมีถึงประมาณเดือนละ 4,500 คน อันเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า มาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวยังขาดประสิทธิภาพ จำนวนผู้ต้องขังหรือผู้กระทำผิดจึงมีอัตราสูงและยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นไปอีก จากสถิติของกรมราชทัณฑ์ ปรากฏว่าจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นนั้นส่วนใหญ่เป็นเพศชายและอยู่ในวัยหนุ่ม กล่าวคือ มีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1**แสดงข้อมูลสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศจำแนกตามอายุ**

จำแนกตามอายุ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
อายุต่ำกว่า 18 ปี	1,549	135	1,684	1.86
อายุกว่า 18 - 25 ปี	24,463	2,534	26,997	34.21
อายุกว่า 25 - 30 ปี	15,289	1,382	17,121	18.92
อายุกว่า 30 - 35 ปี	13,055	1,872	14,927	16.50
อายุกว่า 35 - 40 ปี	10,305	1,892	12,197	13.48
อายุกว่า 40 - 45 ปี	6,847	1,438	8,285	9.16
อายุกว่า 45 - 60 ปี	6,454	1,574	8,028	10.17
อายุ 60 ปีขึ้นไป	943	296	1,139	1.37
รวม	78,905	11,573	90,478	100

ที่มา : กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2542

จากข้อมูลสถิติดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ชัดเจนว่ามีจำนวนผู้กระทำผิดที่อยู่ในวัยหนุ่มในอัตราสูงเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราของผู้ต้องขังทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันบุคคลที่อยู่ในวัยหนุ่มนี้เป็นวัยที่เริ่มต้นชีวิตและหน้าที่การงาน เป็นวัยที่มีพลังอย่างยิ่ง อีกทั้งมีความสุขุมรอบคอบ เนื่องจากได้ผ่านช่วงวัยรุ่นมาแล้ว หากบุคคลในวัยหนุ่มนี้เป็นพลเมืองที่ดีแล้วก็จะเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่ายิ่งในการพัฒนาประเทศและสังคมโดยส่วนรวมต่อไป แต่จากสถิติปรากฏว่าวัยหนุ่ม กลับเป็นวัยที่ประกอบอาชญากรรมหรือกระทำความผิดมากกว่าวัยอื่น ๆ เสียอีก ซึ่งในเรื่องนี้หน่วยงานของรัฐอันได้แก่ กรมราชทัณฑ์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงได้จัดให้มีการแบ่งผู้กระทำผิดวัยหนุ่มแยกคุมขังจากกลุ่มผู้กระทำผิดอื่น ๆ เนื่องจากเห็นว่าผู้กระทำผิดวัยหนุ่มยังมีอายุไม่มากสามารถที่จะทำการอบรมสั่งสอน ชักชวนให้กลับตนเป็นพลเมืองดีได้ง่าย และที่สำคัญเพื่อป้องกันมิให้มีการถ่ายทอดนิสัยหรือพฤติกรรมในการกระทำความผิดระหว่างผู้ต้องขังที่เป็นผู้ใหญ่ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านการประกอบอาชญากรรมให้กับผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม แต่ในทางตรงกันข้ามจากข้อมูลสถิติที่ปรากฏกลับแสดงว่า ผู้ที่กระทำความผิดในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญมากที่สุดคือกลุ่มผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่ม

จากสภาพปัญหาดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดของคนในวัยหนุ่มในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ เพื่อที่จะได้ทราบว่าอะไรเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของพวกเขาเหล่านั้น อันจะเป็นแนวทางในการแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม
2. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทั่วไป ทรรศนะทางสังคมและรูปแบบวิธีการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้กระทำความผิดวัยหนุ่ม
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดของวัยหนุ่มเกี่ยวกับการก่อคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะการกระทำความผิดในกลุ่มคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ซึ่งประกอบด้วยคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา คดีปล้นทรัพย์และคดีชิงทรัพย์ ยกเว้นคดีลักพาเรียกค่าไถ่และคดีวางเพลิง เนื่องจากในการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นไม่ปรากฏว่ามีผู้กระทำความผิดวัยหนุ่มที่ต้องโทษคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลางกระทำความผิดในฐานความผิดดังกล่าว และจะทำการศึกษาเฉพาะทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง เนื่องจากมีกลุ่มประชากรที่ครบถ้วนและเพียงพอกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญของผู้กระทำผิดวัยหนุ่ม
2. ทำให้ทราบถึงลักษณะทั่วไป ภูมิหลัง และทัศนคติทางสังคมของผู้กระทำผิดวัยหนุ่มในทัศนสถานวัยหนุ่มกลางที่กระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์และสะท้อนขวัญ
3. เพื่อนำผลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมต่อไปในอนาคต
4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย